

Diktát - autorita - láska?

Štruktúra –organizačný princíp. Otec a syn, rodič a dieťa, možno je dnes už tento stav a vzťah medzi týmito inštitúciami všelijako nepochopený, alebo skreslený. Akceptujeme však, že je tu štruktúra a medzi nimi existuje vzťah, inak to nemôže byť. Vyplýva z toho niečo? Áno. Toto postavenie určuje, alebo má určovať druh vzťahu. Má to byť Vzťah ktorý by zaručoval ďalšiu existenciu, rast, alebo budovanie – rozvoj. Ak tento vzťah nie je správny, taký aký má byť, nastupuje degradácia.

Uvedomujeme si, že demokracia alebo diktát nie sú všade oprávnené! Všeobecne tu má byť určitá samozrejmosť, alebo ak chcete, prirodzená autorita! Ak nám je na prekážku vzťah vyplývajúci zo štruktúry - ako všeobecne platný vzťah vtedy môžeme spozorovať, že niečo nie je v poriadku. Správny vzťah nemôžeme hodnotiť ani prijať ako výnimku! Ako niečo, čo je jedinečné, zriedkavé, neplatné vo väčšine prípadov. Uvažujeme teda tak, že vzťah má platnosť vo všeobecnej rovine. Vzťah aj preto, lebo rodič je pôvodca existencie potomstva. Disponuje určitými prednosťami nenahraditeľnými pre existenciu potomstva, ako fyzickými tak aj duševnými. Bez nich by pokračovanie rodu bolo nemysliteľné. Upríme našu pozornosť na stránku duševnú a duchovnú. Medzi tieto patrí samozrejme poslušnosť, prijatie usmernenia, ktoré je predovšetkým zamerané na existenciu potomstva a je odrazom radosti a spokojnosti rodičov. Skúsme sa na tento princíp pozrieť z hľadiska Božieho slova :

„Riekol: Ak skutočne budeš poslúchať hlas Hospodina, svojho Boha, a budeš robiť, čo je správne v Jeho očiach, ak poslúchneš Jeho prikázania a budeš zachovávať všetky Jeho ustanovenia, nijaké choroby, ktoré som dopustil na Egypt, nedopustím na teba, lebo ja, Hospodin, som tvoj lekár.“ Exodus 15:26. „Ak ma budete teraz skutočne poslúchať a zachovávať moju zmluvu, budete mi vlasťníctvom medzi všetkými národmi, lebo celá zem je moja.“ Exodus 19:5. „Ale ak nebudeš poslúchať hlas Hospodina, svojho Boha, a nebudeš zachovávať všetky Jeho príkazy a Jeho ustanovenia, ktoré ti dnes dávam, naplnia sa na tebe všetky tieto kliatby a budú ťa stíhať.“ 5.Moj. 28:15. „Ak sa vám nepáči slúžiť Hospodinovi, vyvoľte si dnes, komu chcete slúžiť, či bohom, ktorým slúžili vaši otcovia za Veľríekou, alebo bohom Amorejčanov, v krajine ktorých bývate. Ja však a môj dom budeme slúžiť Hospodinovi.“ Jozua 24:15

Počul som rozprávanie jedného otca, ktorý povedal toto: *„Mám syna, ktorého milujem a chcem pre neho samozrejme to najlepšie. Medzi nami existuje nepopierateľný vzťah. Keď bol menší a mnohé veci nechápal vyvíjal sa tento vzťah podľa toho, ako dorastal. Na začiatku tu bol medzi nami jednoduchý vzťah - príkazu a usmernenia. Odpoveďou bola poslušnosť alebo neposlušnosť. Keď neposlušnosť prerástla určité medze, musel prísť tvrdší trest, alebo zákrok. Mňa to však viac mrzelo a bolelo ako syna. Ako rásť nastupoval tu aj nový prvok – uvedomelá poslušnosť. Toto mi robilo veľkú radosť a mal som ho ešte radšej, keď som to vybadal. Neskôr jeho láska a porozumenie ešte viac vzrástli a on prejavoval nielen poslušnosť, ale ústretovosť. Robil to, čo si vedel predstaviť, že ma poteší, alebo dá sa povedať, že sa snažil urobiť to, čo mi videl na očiach. Dnes ako dospelý muž má svoju rodinu a stále sa máme radi, ale on vždy zachováva vzťah syna k otcovi.“* Nádherý príklad! A možno i zriedkavý, žiaľ. Toto je to podstatné aj pre náš život a vzťah s nebeským Otcom. O to ide v našom pozemskom živote, aby sme sa to naučili pre večnosť s Pánom. Z postavenia poslušnosť, tá by mala fungovať v našich rodinách, spoločnosti a bol by raj na zemi. Nieкто to však aj kazí a má v tom záľubu, ba je to jeho cieľ, pretože jeho podiel je vo večnej odlúčenosti od Boha. Do toho stavu chce vťahovať čo najviac ľudí. Biblia ho nazýva satanom a tento stav peklom. Ľudstvo, Izrael, kresťania ako celok, od samého začiatku po dnešok akoby toto nechceli pochopiť, alebo ani nechápu. Dokonca sa stavajú do opozície voči tomuto dobrému Bohom danému duchovnému princípu. Tu možno hovoriť o duchovnom zákone, ktorý má večnú platnosť. Nejde o vynútenú autoritu a už vonkoncom nie o diktát. Tu z pozície, alebo postavenia jednoducho vyplýva nutnosť - vzťah poslušnosti. Predovšetkým preto, že tieto pozície majú určité danosti – kvalitatívny rozdiel. Uvedomme si :

„Niet takého, ako je Boh Ješurunov, ženie sa po nebi na pomoc tebe vo svojej velebe po oblakoch.“ Deuter.33:26. „Hľa, Boh je mocný, ale nikým nepohŕda, mocný je v sile i múdrosti.“ Jób 36:5. „Ajhľa, Boh je veľký vo svojej moci, kto je taký učiteľ ako On?“ Jób 36:22. „Ajhľa, Boh je veľký, a my Ho nepoznáme; počet Jeho rokov nemožno vyskúmať.“ Jób 36: 26. „Boh predívne hrmí svojím hlasom, činí veľké veci, ktoré nechápeme.“ Jób 37:5. „Poučím vás o Božom zasahovaní. Nezatajím, ako je to so Všemohúcim.“ Jób 27:11

Poučme sa kto a kým i čím je Boh. Potom nebudeme opakovať chyby, ktoré môžeme pozorovať v dejinách ľudstva od Adama po potopu. Od potopy po vydanie zákona Mojžišovi. Od Mojžiša po Ježiša Krista a odtiaľ po dnešok a bude to pokračovať až do druhého príchodu nášho Pána a Kráľa – Mesiaša. Výnimku tvorí iba menšina ľudí, ktorej sa to viac menej darí i nedarí prijať a žiť tento princíp. Víťazné, alebo úspešné žitie v určitom princípe je život vo viere a s vierou v Ježiša Krista a v jeho dielo spasenia. Takáto viera je darom Božím z milosti. Ľuďom je ponúknuté prijať vierou odpustenie, veriacemu dokonca opakované odpustenie. Vždy iba vtedy, keď je to úprimné a je v ňom zahrnuté aj rozhodnutie viac nehrešiť. Takto sa môžeme rozhodnúť riešiť i náš problém poslušnosti v láske. História veriacich ľudí nám potvrdzuje, že so skutkami človek neuspje, iba majú byť odpoveďou lásky voči láske Božej.

Láska – princíp lásky. Lásku tu chápeme ako lásku, ktorá slúži, ktorá dáva - obdarováva, ktorá sa koná v úcte, ktorá chce tomu druhému to najlepšie. Taká láska vychádza iba od Pána Boha a človek sa ju iba učí. Človek ju odzrkadľuje a napodobňuje. **„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“** Ján 3:16. **„Ako mňa miloval Otec, aj ja som miloval vás; zostaňte v mojej láske.“** Ján 15:9

Už v existujúcej štruktúre, od samého začiatku je tu **Stvoriteľ -Tvorca** a jeho dielo - stvorenie, do ktorého patrí aj človek. Už v princípe štruktúry a postavenia nachádzame lásku. Láska sa snúbi so všetkým dobrým. Láska je spojená s hodnotou, postavením. Z Písma sa môžeme poučiť, že najvyšším dobrom - blahoslavenstvom - je pre človeka stav „zmierený s Bohom a žiť s Ním a v Jeho prítomnosti večne.“ Tento stav a tá hodnota „dobra“ /toho naj...najlepšie pre človeka/ je aj obsiahnutá a vyjadrená vo vyššie citovanom verši. Totiž Boh nám dal z lásky, - na svet poslal svojho jednorodného Syna z lásky. Dal Ho preto, aby človek – ľudstvo mohlo večný žiť večný život s Ním v Jeho prítomnosti. Žiť spoločne v nebi s Bohom a jeden s druhým. Z postavenia otec – syn, rodič dieťa nám vyplýval vzťah poslušnosti ako nutný a samozrejmy princíp a to v tej najkrajšej podobe t.j., že sa poslušnosť deje v láske. Láska rodičovská v tom správnom ponímaní praje

deťom to najlepšie a to sa deje cez výchovu. Výchova v láske! To je niečo, čo prináša nebo na zem aj medzi jednotlivé generácie. Ježiš Kristus nielen, že svojho Boha, s ktorým je jedno, oslovuje Otec, ale tak sa k Nemu i v láske správa. Nás k tomu vedie a nás toto učí. Ježiš robí to, čo je vôľa Otcova, nič iné, iba to, čo je súlade s Otcovou vôľou.

„Ja nič nemôžem činiť sám od seba; súdim, ako počujem, a môj súd je spravodlivý, pretože nehľadám svoju vôľu, ale vôľu Toho, kto ma poslal,....“ Ján 5:30. **„...ved’ nezostúpil som z neba, aby som konal svoju vôľu, ale vôľu Toho, ktorý ma poslal.“** Ján 6:38.

Uvedomujeme si, že Syn prišiel v láske a v láske hľadá to, aby konal to, čo si Otec žiada. To, čo je podľa Otca dobré a správne. Pán Ježiš Kristus svojich nasledovníkov učil a viedol ich k tomu. Aby oslovovali Všemohúceho svojim Otcom. Biblia nás v tom uistuje, že sme deti Božie a máme nimi aj byť. Chceme a mali by sme túžiť potom, aby poslušnosť v láske aj fungovala. A to v každej rovine. Deti aby poslúchali svojich rodičov. A Božie deti, aby poslúchali Pána Boha. Túto požiadavku by sme nemali iba akceptovať a uvádzať do svojich životov. Musíme si ju priam zo srdca priat'. O toto aj prosiť, lebo platí :

„Poznaj teda v srdci, že ako vychováva človek svojho syna, tak Hospodin, tvoj Boh, vychováva teba.“ Deuter.8:5. **„lebo koho miluje Pán, toho prísne vychováva, a sľahá každého, koho prijíma za syna.“** Židom 12:6. Zažili sme už na vlastnej koži, že výchova nie je vždy niečím príjemným. Neprípadá nám vždy, že sa výchova deje v láske. A, medzi ľuďmi je to aj veľmi častá pravda. Nie však u Boha. Uvedomme si - nie u Boha, ktorý pre človeka chce iba a jedine to najlepšie. Mohli by sme citovať o tom niektoré verše z Biblie. Ale najvyšším dôkazom lásky je, že Boh - Ježiš Kristus za naše hriechy umrel veľmi bolestným a potupujúcim spôsobom. Ide však o to, aby sme si uvedomili, že sme deti Božie. Všemohúceho máme za Otca. Tykáme Mu. Teda uvedomiť si, že i On má a môže mať tiež požiadavky - ako Rodič voči deťom. A, vieme, že výchova je dobrá a beda by nám bolo, keby nás nevychoval. Vieme, že výchova nesie so sebou, aj keď je konaná v láske, aj bolestné a nepríjemné chvíle. Keď sa neposlušnosť vyhrotila až do vzbury, prichádza aj trest. Vieme, beda rodičom, ktorí svoje dieťa netrestajú. Uvedomme si to, aj keď toto slovo - trest, je dnes už vo výchove nepopulárne a zaznávané. Predsa však trest a prísna výchova majú svoje opodstatnenie a prinášajú aj dobré ovocie. Boh pristúpil vo svojej láske aj k tomuto kroku, k trestu. Robil to tak s Izraelom. Pristúpi k tomu i dnes k svojim deťom - a nie iba k nim. Pristúpi k hrozným trestom ľudstva, k národom, ktoré Pána nielenže neprijali, ale sa Mu stavajú na odpor a sú voči Nemu vo vzbury. Nastáva čas, keď sa prejavia Božie spravodlivé súdy - pre ľudstvo budú hrozné!

„Kto by sa nebál, Pane, a neoslavoval Tvoje meno? Ved’ Ty jediný si svätý, a všetky národy prídu a budú sa Ti klaňať, že sa zjavili Tvoje spravodlivé súdy!“ Zjavenie 15:4.

Zo Zjavenia smieme vedieť, čo príde na tento svet. A už o tom ani nemusíme hovoriť. Za kresťanov dnes už hovoria tí, čo svoju vedeckú prácu robia poctivo a pravdivo, bez posluhovania vrchnosti a mocnostiam tohto sveta. Dajme sa poučiť, komu a ako máme byť v nastávajúcich časoch poslušní a prečo! Pretože príde vláda a panstvo nepravosti vid’ Zjav. 13. kapitola.

Na záver. Od počiatku, od stvorenia, od začiatku existencie vesmíru, aký ho poznáme, je tu **Boh - Stvoriteľ**, ktorý svojmu stvoreniu súčasne vytvoril určitú štruktúru. V nej existuje určitá postupnosť - hierarchia, ktorá určuje prijatie a odovzdávanie, čiže poslušnosť. Potvrďme poslušnosť v láske. Toto všetko dianie je pohybom, ktorý je prejavom života - existencie teraz, pre budúcnosť a najmä pre večnosť. Toto sa deje v láske a má byť v láske, láska je tu vo všetkom prítomná. Smeruje to k tomu najlepšiemu výsledku /blessedness/, ktorý je večnosť s Pánom Bohom - Ježišom Kristom. Toto všetko môžeme prijať a vnímať ako akt lásky a dobrovoľnosti už teraz. Môže nás pripraviť na koniec času zemského bytia, ktorému bude predchádzať akt trestu a prísneho konania, riadený samým Pánom Bohom. Ale i toto bolestné konanie máme chápať ako akt lásky a možnosti Bohu odpovedať súhlasne vo viere a skrze vieru, z Jeho milosti mať večný život vo vzájomnej láske. Amen. /zam/.

„Kto sa chce na seba samého spoliehať, nemôže byť Pánom použitý; ale kto vzhľadne k Ježišovi, bude premenený v Jeho obraz“. Corrie ten Boom